

[Holm]

kort ud på, at vi kan ikke medvirke til dette forslags vedtagelse.

I foråret 1974 besvarede den daværende arbejdsminister, hr. Johan Philipsen, et spørgsmål om dette emne med bl.a. følgende – Folketingstidende 1973–74, 2. saml., sp. 6338:

»Der synes således fortsat at være behov for en statslig fødselshjælper ved tilvejebringelse af frivillige udbyttedelingsordninger.«

Senere hedder det i svaret:

»... vi er jo inde i en tid, hvor der trods uenighed om form og metoder fra alle sider vises interesse for under en eller anden form at stimulere lønmodtagernes interesse for virksomhedernes økonomiske vækst...«

Svaret blev givet efter en oplysning om, at kontoret havde haft ca. 100 sager i 1973 og forventede et lignende antal i 1974. Konto- rets arbejde består bl.a. i en rådgivning om vedtægtsændringer i selskaber m.v. Venstres synspunkter på denne sag har ikke ændret sig, og vi må derfor afvise forslaget. Venstre deler ikke forslagsstillernes ønske om, at ethvert organ i Danmark skal producere mest muligt papir, således som det siges i bemærkningerne til forslaget.

Palle Simonsen (KF):

Vi kan være enige med fremskridtspartiet i én ting: såfremt der findes overflødige love, er det en god idé at ophæve dem. Men vi mener ikke, at fremskridtspartiet er gået det rigtige ærinde i denne omgang. Arbejdsministeren har jo redegjort for og henvist til tidligere svar i denne sag.

Det, der for os er afgørende, er punkt 1, at der stadig væk er et formål i denne sag, punkt 2, at det i virkeligheden koster et minimum af penge og punkt 3, at der stadig væk er et behov hos en række virksomheder for at få vejledning med hensyn til udarbejdelse af regler for frivillige udbyttedelingsordninger, oprettelse af sociale fonds osv. Som skarp modstander af socialdemokratiets forslag om økonomisk demokrati, finder vi det meget formålstjenligt, at der eksisterer et organ, som kan rådgive virksomheder ved gennemførelse af frivillige ordninger på dette område. Derfor kan vi ikke medvirke til fremskridtspartiets forslag.

Melchior (CD):

Efter det, vi hidtil har hørt, og det, jeg kan tilføje, kan man godt garantere dette forslag en hurtig gang gennem udvalget.

Jeg kan oplyse, at det spørgsmål, som hr. Holm nævnte at hr. Johan Philipsen som arbejdsminister svarede på i 1974, faktisk var stillet af undertegnede, så vi havde altså allerede dengang blik for, at der her var noget, der muligvis skulle ses nærmere på. Det blev der så, og vi kom til samme resultat som de fleste andre af de hidtidige ordførere, nemlig at der næsten ingen udgifter er forbundet med denne sag. Den gør ingen skade, den kan under gunstige forhold gøre gavn, og der er derfor ingen grund til, at dette forslag skal sinke os yderligere.

Jeg hørte, at en af ordførerne – jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører – var ude efter nogle udtalelser i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg synes, det er nogle tarvelige bemærkninger. Hvis det havde været et eller andet kulørt ugeblads humorist-spalte, kunne man diskutere, om de er morsomme eller ej, men jeg synes ikke, man skal lave lovgivningsarbejde om til den slags pjat. Vi præsenteres så tit for det, og jeg vil bare fremhæve, at det altså også gjaldt denne gang.

Ole Henriksen (SF):

Udbyttedelingsloven indeholder en frivillig ordning, som man nok må konstatere ikke fungerer, i hvert fald gør den det kun i meget, meget begrænset omfang, og det har selvfølgelig sin årsag i, at arbejdsgiveren sjældent er indstillet på at dele sit udbytte med sine ansatte. Ud fra den betragtning vil vi da sige: o.k., findes der nogle virksomheder, der kan finde anvendelse for denne lov, vil vi da ikke lægge os hindrende i vejen for, at de gør det. Derfor må vi sige, at til trods for lovens liden anvendelse ude i det praktiske vil vi i hvert fald ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan henvise til, hvad vi sagde i 1976. Vi sagde dengang, at vi stemte imod loven i 1957, fordi vi mente, den var et forsøg på at svække lønarbejdernes kamp for bedre lønninger. Vi er altså ikke tilhængere af dette lovforslag. Sidste gang sagde jeg også, at der var vigtigere ting at beskæftige sig med end